

Sygn. akt I CZ 32/12

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej M. w K.

przeciwko P. Dystrybucja S.A. w L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 kwietnia 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 2 czerwca 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie w części orzekającej o kosztach postępowania zażaleniowego, pozostawiając Sądom pierwszej i drugiej instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 marca 2011 r. o przekazaniu sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „M.” w K. przeciwko P. Dystrybucja SA w L. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L. i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1632 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Postanowienie Sądu drugiej instancji w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zaskarżył zażaleniem pozwany i wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez pozostawienie Sądowi pierwszej instancji rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 108 §1 zd. 1 k.p.c., mającym zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym za pośrednictwem art. 391 § 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach postępowania w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji. Przepis ten wyraża zasadę koncentracji orzekania o kosztach postępowania ograniczając orzekanie o nich jedynie do orzeczeń kończących sprawę w instancji. Ponadto art. 108 § 2 k.p.c. wprowadzając wyjątek od tej zasady przewiduje, że sąd drugiej instancji, uchylając zaskarżone orzeczenie i przekazując sprawę sądowi pierwszej instancji do rozpoznania, pozostawia temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

W okolicznościach sprawy Sąd Okręgowy rozstrzygnął definitywnie jedynie kwestię właściwości sądu, uchylając postanowienie Sądu Rejonowego. Nie można więc uznać, jak wskazuje skarżący, że w powinien był zastosować art. 108 § 2 k.p.c. Trzeba bowiem wskazać, że postanowienie w przedmiocie uchylenia postanowienia o przekazaniu sprawy według właściwości nie jest także postanowieniem kończącym sprawę w instancji, o którym mowa w art. 108 § 1 k.p.c., gdyż kwestia ta stanowi jedynie zagadnienie wpaddingowe, w którym nie rozstrzyga się o całości postępowania, ani o jego meritum. Z tego względu nie było także podstawy do orzekania przez Sąd Okręgowy o kosztach postępowania

zażaleniowego. Wysokość tych kosztów powinna zostać uwzględniona przez Sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uznał zażalenie za uzasadnione i uchylił postanowienie Sądu Okręgowego w zaskarżonej części (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ §1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy pozostawił Sądowi pierwszej i drugiej instancji orzeczenie o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym.